

diris kelkajn vortojn al la gejunuloj, speciale al tiuj plej malproksimaj el la podio: «Mi salutas ankoraŭfoje vin ĉiujn, speciale tiujn, kiuj estas tie fone, en ombro, kiuj vi-

ke dum la nova jarcento vi ne konsentos fariĝi rimedoj de perforto kaj de detruado; vi defendos la pacon, persone pagante se necesos. Vi ne estu rezignaciaj en mondo kie aliaj homaj estuloj mortas pro malsato, restas analfabetaj, ne havas laboron. Vi defendos la vivon ĉiun momente ekde ĝia surtera apero; vi ĉiel klopodos, per ĉiu via energio, igi ĉi tiun teron pli kaj pli loĝebla por ĉiuj».

Kaj post plia aplaŭdo, Johano Paŭlo la 2a denove ŝercas kun la gejunuloj: «Estas pola proverbo: se vi vivas kun la junuloj, vi devos juniĝi. Tial, mi foriras rejunigita!».

Sekvis la livero de la Evangelio de la Papo al la gejunuloj: ĉiu knabo skribis dediĉon en sia kopio kaj poste donis ĝin al sia najbaro.

Ĉio finiĝis per la Kredo-formulo, sed antaŭ la eksplodo de la piroteknikaĵoj (ĉiukoloraj) la Papo denove

das nenion. Sed kvankam ili ne povis vidi, ili certe aŭdis ĉi tiun bruegon. Ĉi tiun bruegon aŭdis la tuta Romo kaj neniam ĝi forgesos ĝin!».

20.08.2000

Ĝi estas la granda tasko, kiun la Papo ĉi-matene donis al la senmezura amaso da junuloj de la JMT: 2 milionoj partoprenis en la ferma ceremonio de ĉi tiu grandioza jubilea rendevuo.

«VI ESTAS LA JUNA KORO DE LA EKLEZIO Iru en la tutan mondon kaj alportu la pacon»

Bildo kiu daŭros dum la tempo kaj kiu fekunde influos la estontecon: ĝi estas la bildo de la du milionoj da geknaboj de la JMT kiuj ĉi-matene en Tor Vergata, dum la ferma celeburo de ĉi tiuj "oceana" eklezia kunveno, sigelis kun Johano Paŭlo la 2a gravan paĝon en la historio de la nuntempa Eklezio kaj kiuj laŭte ekkriis, per sia neeltenebla entuziasmo, ĥoran "jeson": jes al la vivo, al la espero, al la volo marki per la Evangelio sian horizonton. Tiu kiu instigas ilin estas nelacigebla okdekjara "junulo": la paŝtisto de Eklezio kiu, ankaŭ dank' al tagoj kiel la JMT, konfirmas per faktoj la freŝecon kaj vigecon de sia mesaĝo.

Striktaj sur la tero, striktaj en la kredo ĉirkaŭ la Papo: la pli ol 2 milionoj da "matenaj gardostarantoj" (kiel la Papo difinis ilin hieraŭ vespere) ĉi-matene, post la tranokto subĉiela, unu ĉe la alia, festantaj akceptis la Papon. Komence de la celeburo, kelkaj junuloj kun palmo-

branĉoj suriris la podiumon, dum aliaj 4 alportis ŝtonon

Vekiĝo post la subĉiela tranokto

La Papo salutas unu el la 4 geknaboj, kiuj alportis ŝtonon de preĝejoj kiuj staras je la 4 punktoj de la mondo.

“Sinjoro, al kiu ni iru? Vi havas vortojn de eterna vivo”.

kiun oni prenis el 4 preĝejoj je la 4 orientigaj punktoj de la mondo. El la nordo: *Churchill Hudson Bay*; el la Sudo: *Punta Arena*; el Okcidento: *Samoa Appia*; el Oriento: *Taraua*.

Sekvis la liturgio de la Parolo. En la Evangelio oni rakontas kiel la popolamaso skandaligis pro la vortoj de Jesuo, kiu difinis sin “pano de vivo”. Tio okazis, ĉar ilia perspektivo estas tro materia, klarigis la Papo, kiu memorigis ankaŭ la demandon de Kristo al la disĉiploj: «Ĉu ankaŭ vi volas foriri?».

«“Ĉu ankaŭ vi?” - la demando de Kristo trasaltas la jarcentojn, atingas nin kaj estas proponita persone al ni. Ĝi urĝe petas de ni respondon. Kiu estas via respondo? Karaj gejunuloj, se ni estas ĉi tie hodiaŭ, tio okazas ĉar ni rekonas nin en la deklaro de apostolo Petro:

kiu fariĝis karno ĉeestas en la Eŭkaristio, diris la Papo; kaj pri la decidodonaj elektoj por la gejunuloj, li aldonis: «La fundamenta demando estas ‘kiu’: al ‘kiu’ iri, ‘kiun’ sekvi, al ‘kiu’ konfidi sian vivon... Jes, karaj geamikoj, Kristo amas nin kaj amas nin poreterne! Li amas nin ankaŭ kiam ni ne respondas je tio, kion li atendas de ni. Li neniam fermas la brakojn de sia mizerikordo. Kiel eblas ne esti dankaj al ĉi tiu Dio, kiu nin elaĉetis, atingante eĉ la frenezecon de la Kruco? al tiu ĉi Dio kiu ekstaris ĉe nia flanko kaj restis ĝisfine?»

Sekve la Papo substrekis kiel urĝas ŝanĝi vojon, por direktiĝi al Kristo: «Jesuo ne ŝatas duonajn decidojn, nek Li hezitas konstante pridemandi nin: “Ĉu vi ankaŭ volas foriri?”. Kun Petro, fronte al Kristo,

ankaŭ ni volas respondi: "Sinjoro, al kiu ni iru? Nur Vi havas vortojn de eterna vivo!"».

La Papo petdeziris poste la floradon de pastraj vokiĝoj, memorigante ke tiu, kiu ĉion forlasas por Jesuo, ricevas la centoblon tie ĉi, kaj poste la eternan vivon.

Fine, Johano Paŭlo la 2a levas sian dankesprimon al la Sinjoro kaj transdonas al la gejunuloj ilian taskon: «Dankon al Dio pro la irado

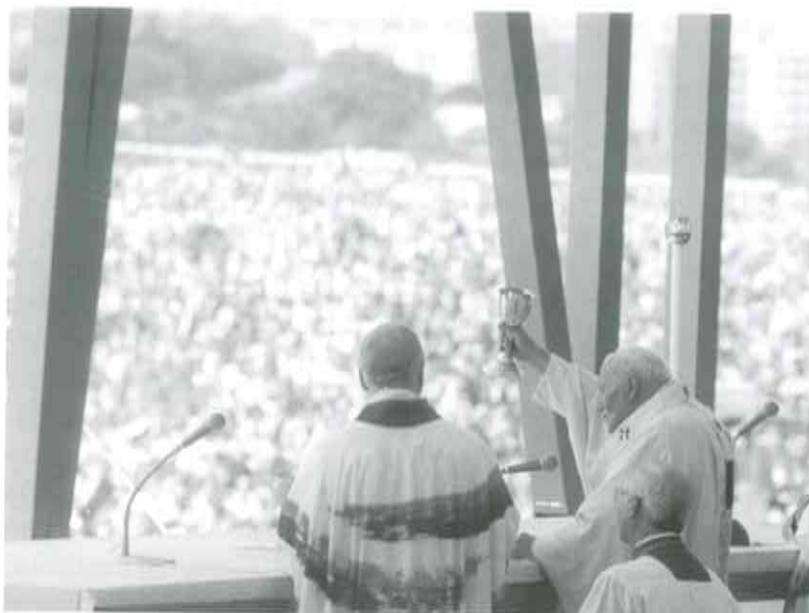
de la mondaj tagoj de la junularo! Dankon al Dio pro la multaj gejunuloj, kiujn ili koncernis dum ĉi tiu 16 jaroj! Ili estas gejunuloj, kiuj, nun,

fariĝinte plenkreskuloj, daŭre vivas en la kredo tie, kie ili loĝas kaj laboras. Vi alportos la anoncon de Kristo en la novan jarmilon. Revenante hejmen, ne disigŭ. Konfirmu kaj pli-

"Ni kredas je tio"

profundigu
vian aliĝon
al la kristana
komunumo
al kiu vi
apartenas.

El Romo,
el la urbo de
Petro kaj de
Paŭlo, la Pa-
po akompa-
nas vin kun
amemo kaj,
para fra-
zante eldiron
de Sankta
Katerina el

Sieno, li diras al vi: “Se vi estos tio, kion vi devas esti, vi metos fajron en la tuta mondo!”».

Inter la lastaj eventoj de la celebros estis la saluto de la prezidanto de la papa Konsilio de la laikoj, kardinalo Stafford, kaj la laŭtleĝo de la mesaĝo de la Forumo, per kiu la gejunuloj esprimis sian aliĝon al la tasko ricevita de la Papo, esti signo de kontraŭdiro, vivi en Kristo. Je la momento de la Eŭkaristio, por ke ĉiuj povu ricevi ĝin, preskaŭ 4000 eksterordinaraj ministrantoj helpis alporti ĝin, sub la tradiciaj ombreletoj.

La celebros fermis la trapreĝo de la Anĝeluso: la Papo salutis kaj dankis la religiajn kaj civilajn aŭtoritatulojn, kaj fine la gejunulojn, kiujn li difinis: “mia ĝojo kaj krono”. «Vi estas la juna koro de la Eklezio: iru en la tutan mondon kaj alportu la pacon. La Sinjoro vivas, la Sinjoro resurektis, Li iras kun vi. Estu liaj atestantoj meze de viaj samaĝuloj, je la tagiĝo de la nova jarmilo».

Fine, la anonco pri la venonta JMT, kiu okazos en Toronto, Kanado, en 2002.

23.8.2000

MI NENIAM POVOS FORGESI LA ENTUZIASMON DE TIUJ GEJUNULOJ!

*Dum la hodiaŭa ĝenerala aŭdienco en Placo Sankta Petro,
la Papo parolis pri la memorinda evento de la JMT*

Ili ne maltrafis la okazon: saluti ankoraŭfoje sian amatan Papon, lasi al li denove mesaĝon de entuziasmo, de amemo, de sindevigo. Tial, 40.000 gejunuloj - eta ĝojoplena frakcio de geknaboj, ankoraŭ en Romo 3 tagojn post la fermo de la JMT - ariĝis ĉimatene en Placo Sankta Petro, sub broganta suno, por partopreni en la ĝenerala aŭdienco.

Johano Paŭlo la 2a donis al ili sian preskaŭ tutan atenton: lia parolado estis revuado de la Jubileo de la junularo "neforgesebla evento".

Gravurita en lia memoro restos - kiel li mem malkaŝis - la bildo el la aviadilo per kiu li atingis Tor Vergata'n, vespere de la viglado: «Superflugante tiun areon per helikoptero, li admiris el la supro unikan kaj impresigan spektaklon: senmezura homa tapiŝo de festantaj

personoj, feliĉaj resti kune. Mi neniam povos forgesi la entuziasmon de tiuj gejunuloj. Mi deziris ĉirkaŭbraki ilin ĉiujn, kaj esprimi al ĉiu el ili la amemon kiu min ligas al la junularo de ĉi tiu nia epoko, al kiu la Sinjoro konfidigas grandan mision por la servo je la civilizacio de Amo».

Oni ne forgesas la ondon da entuziasmo, kiu trairis

Romon unue kaj poste Tor Vergata'n. «La gejunuloj venis al Romo - memorigis la Papo - por serĉi Kriston, por renkonti lin. Kaj Jesuo mem - li aldonis - konfidis al la gejunuloj la apartan mision esti liaj atestantoj en ĉiu angulo de la tero». Jes, temas pri malfacila tasko, sed la "spino" de ilia misiista kapablo estas la kredo.

Ne timigas ilin malforteco, ĉar ili kalkulas je la amo kaj je la mizeri-

*“... mi
admiris el la
supro
unikan kaj
impresigan
spektaklon:
senmezura
homa tapiŝo
de festantaj
personoj,
feliĉaj resti
kune”*

estu fieraj
pri la misio
kiun la Sin-
joro konfidis
al vi kaj ple-
numu ĝin

kordo de la ĉiela Patro, kiu subtenas ilin ĉiutage. Trans ĉiu raso kaj kulturo, ili sentas sin gefratoj kunigitaj de unika kredo, de unika espero, de sama misio: fajrigi la mondon per la amo de Dio. La gejunuloj evidentigis, ke en ili estas postulo: ili serĉas motivojn de espero kaj malsatas je aŭtentikaj spiritaĵspertoj.

Al ĉiuj gejunuloj mi volas ripeti:

per humila kaj senpaga konstanteco. Subtenu vin la patrina helpo de Maria, kiu viglis super vi dum la tagoj de via Jubileo. Kristo kaj lia Eklezio kalkulas je vi!».

Vojaĝante al Romo, la tutmondaj gejunuloj etapis en diversaj italaj urboj, gastigitaj de lokaj kristanoj. Paola Ambrosetto rakontas sian sperton dum la restado de junaj pilgrimuloj en Venecio.

Survoje al Romo

Antaŭ la alveno de la junularo en Romo (15-20 de aŭgusto), familioj de italaj diocezoj gastigis la neitalajn pilgrimulojn. De la 10a ĝis la 14a de aŭgusto la Venecia diocezo gastigis 500 gejunulojn, plejparte polojn. Mi gastigis polajn junulinojn aĝajn inter 16 ĝis 19 jaroj, el diocezo Sandomierz, kaj mi ankaŭ akompanis grupon tra Venecio kun la volontuloj. Jes, ĉar ankaŭ en Venecio, multegaj volontuloj zorgis por ke la gastoj travivu taŭge la Jubileon. La pilgrimantoj pasis malmultan tempon kun la gastigantoj: ili foriris el loĝejoj frumatene, kaj revenis tre malfrue.

Post longa tago dum kiu oni vizitis preĝejojn, muzeojn, vidindaĵojn tra Venecio, kun varmego kaj ŝvito, vespere okazis ĉu folkloro internacia prezentado, ĉu preĝo en la

Baziliko de Madono de la Resaniĝo, ĉu solena Meso en la Baziliko de Sankta Marko celebra de la ĉefepiskopo de Venecio.

Mi ĉeestis la internacian vesperon, kie, en grandega preĝejo de mia urbo Mestre, poloj, hungaroj, rumanoj, libananoj, kanadanoj, laŭvice prezentis popolkanton, dancan en folkloraj vestoj, skeĉon pri historio de sia popolo, evangeliajn kantojn kun gestoj.

Ni venecianoj miris ke inter la junularo konfuziĝis junegaj monaĥinoj kaj pastroj kun mallongaj flavaj pantalonoj, bunta trikotajo, moderna ĉapelo kun viziero. Ili estis tiel spritaj, babilemaj, ridetemaj, viglaj, ke nia konceptado pri la klerikaro ne rekonis ilin pastroj tiel. Ni kutimas pensi al monaĥinoj aŭ al pastroj kiel al malgajaj vizaĝoj, kvazaŭ ili ne rajtus ŝerci. Sed samtempe tiuj pastroj, kaj la

La polaj JMT-gastinoj ĉe Paola kaj Giovanna (plej dekstre en la foto) Ambrosetto.

gejunuloj mem, pasante antaŭ la Sakramento, ne alproksimiĝas malatente sed ili ĝenuiĝas tiom bon-sintenaj kaj absorbitaj, ke ili ne aspektas tiuj samaj, kiuj antaŭ du minutoj kantis tiom amuze kaj vigle.

Mi havis motivon de admiro ankaŭ pro la veneciaj gejunuloj, kial ne? Kiam mi vidis kiom zorgeme estis pretigita la loko por la vesperoj, la impona scenejo (oni reproduktis la kolonojn de Sankta Marko kaj Sankta Teodoro, en Venecio) ĝis la plej malgrandaj detaloj, mi pensis ke dum multaj monatoj ili cerbumis, konstruis, kaj ĉefe preĝis por ke ĉio realiĝu bone. Kaj kiam la multaj grupoj finis sian prezentadon, el la altega plafono svingis buntaj paperaj papilioj, kaj ĉiuj iris por kolekti almenaŭ unu el ili, kiel memoraĵon. Kiel infano kiu alportas floron al sia patrino, ili iris alporti papilion al pastro aŭ al monaĥino kiu restis sidanta.

La lastan vesperon, la familioj atendis la knabojn en la loko kie haltas ilia aŭtobuso. Atendante, ni rakontis pri nia mallonga sperto. Preskaŭ ĉiuj havis problemojn pro la lingvo, kvankam la volontuloj estis tre precizaj ankaŭ pri tio: kiam mi akceptis gastigi la pilgrimantojn, oni petis al mi kiujn lingvojn mi konas. Kaj, surprizon!, unu el la knabinoj indikitaj al mi parolis ĝuste la francan, kiun mi konas! Sed mia amiko havis problemojn, ĉar unu el la knabinoj ĉe li, post la alveno, fartis malbone, kaj matene ŝi ne povis

Kun la venecia flago en Romo

trairi Venecion kun la grupo. Li ne komprenis kion ŝi havis, kaj ne povis helpi. Por kelkaj estis malfacile diri eĉ simplajn aferojn, kiel: duŝo, kion manĝi, ĉu vi ŝatas, ktp. Sed je la fino ĉiuj estis kontentaj.

Dum mi atendis la aŭtobuson de niaj gastoj, ŝajnis al mi esti kiel la gepatroj atendantaj la infanojn ekster la lernejo. La tagon de la foriro al Romo, ĉiu familio havis fotilon, por memori ĉi tiun sperton kun la junularo.

Por kelkaj venecianoj temis pri la plej grava sperto dum la Jubileo.

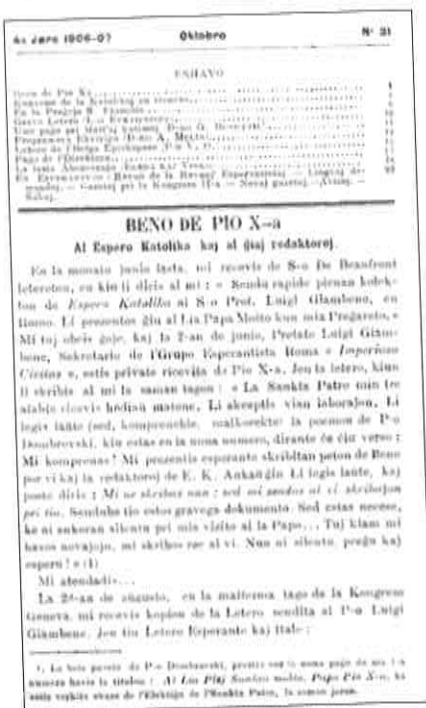
Paola Ambrosetto

AUSTIN RICHARDSON (1843-1913)
LA UNUA IKUE-PREZIDANTO
Dua parto

Ni daŭrigas la publikigon de la prediko, kiun la unua Prezidanto de IKUE faris en 1910, memorigante la fondinton de ĉi tiu revuo, Pastro Emile Peltier.

[Pastro Peltier] bone komprenis, ke, se la lingva diverseco estas barilo kontraŭ la paco kaj la amo inter la nacioj, ĝi estas certe la plej granda barilo kontraŭ la disvastigado de la vera religio. Kiom da antaŭjuĝoj, kiom da eraroj oni povus venki, se ekzistus lingvo, de ĉiu sciata, per kiu la katolikoj povus interrilati kun siaj karaj gefratoj disigitaj. Do, Abato Peltier ekzamenis, senpartie, Esperanton kaj tuj rekonis ĝiajn mirindajn ecojn. Li ankaŭ tuj antaŭvidis, ke la malamikoj de nia sankta religio certe ne malatentus pri tia propagandilo, ke, male, ili certe estis uzontaj ĝin same, kiel ili uzadas la presadon aŭ la artojn, por ataki la Kristan religion. Do, tiu kuraĝa pastro timis nek la kontraŭstaron de la malamikoj, nek la mokojn de siaj samreligianoj. Kiel la profeto li ekkriis: "Pro Sion mi ne volas silenti, pro Jerusalemo, pro la eklezio de Dio mi ne volas trankviliĝi", ĝis kiam la katolikoj fine estos konvinkitaj, pri la neceso uzadi tiun novan armilon por la servo de nia sankta religio.

Ne estas facile nun komprenigi al katolikoj la neceson esti ĉiam ĉe la unua rango de la progreso, ĉiam uzadi ĉiun novan elpenson de la homa intelekto por la plej granda gloro de Dio. Multaj katolikoj estas piaj, malmultaj estas praktikaj progresemluloj. Nun tamen Esperanto estas pli bone konata, niaj estroj, niaj pastroj komencas rekoni la forton de la esperantista movado, sed je la komenco de tiu-ĉi jarcento estis milfoje pli malfacile. Pastro, kiu sincere konfesis ke ne la latina lingvo, sed nova artefarita lingvo pli taŭgus por ludi la rolon de lingvo internacia, bezonis kuraĝon. Emilio Peltier havis tiun kuraĝon "pro Sion li ne volis silenti, pro

Esperanto-Katolika anoncas la unuan benon ricevitan de Papo (Pio la 10a, 1906).

Jerusalemo li ne volis trankviliĝi²². Li neniam havigis honoron, titolon, altan situacion, sed li laboris, penadis, li ruinigis sian sanon, ĝis la morto, sen iu ajn espero de rekompenco homa, por ke, almenaŭ unufoje en la historio de la mondo, la katolikoj estu kaj restu ĉe la unua rango, ĉe la unua posteno de nova neŭtra movado. Kaj dank' al lia sindonemo, li sukcesis, kvankam la prezo de l' venko estis lia nematura morto. Jes, li sukcesis. Malgraŭ sia malriĉeco, li fondis revuon, nian karan *Esperon Katolikan*. Je la jaro 1906 li havigis la specialan benon de nia Sankta Patro, la Papa Moŝto Pio X^a. Tiu vera ĉefpastro de la Krista ŝafaro depost tiu momento patre favoras nian movadon. Li sendis sian apostolan benon al la katolikoj ĉeestantaj la trian kongreson en Cambridge kaj la lastan jaron li, plue, donacas plenarian indulgencon al la kongresantoj en Barcelono, laŭ la ordinaraj kondiĉoj.

Pastro Emile Peltier

Dank' al la laboro, dank' al la penado de Abato Peltier ni povas nun diri, ke ĉe tiu granda paca armeo el kiu konsistas la Esperanta movado, ni katolikoj staras inter la unuaj rangoj. Vidu ni, tiun belan, grandan armeon, konstatu ni ĝian ĉiujaran progreson.

Kiam Abato Peltier komencis labori por Esperanto, ekzistis en la mondo dek esperantistaj ĵurnaloj, nun ekzistas pli ol naŭdek. Ekzistis eble cent grupoj, nun ekzistas pli ol mil-okcent. Ekzistis esperantistoj en naŭ diversaj landoj, nun ni havas samideanojn kaj grupojn en pli ol 40 landoj en la kvin partoj de la mondo. La movado estas tutmonda, kaj ĝia nuna stato estas nur ombro de tio, kion promesas la estonto. Ne estas dubo, ke la Esperanta movado iĝos unu el la plej gravaj faktoj de tiu-ĉi jarcento. Tiu movado ne estas rekte religia, ĝi estas homa, kaj en tiu homa movado neniu eĉ sonĝas rifuzi al ni katolikoj la gravan kampon, kiun Abato Peltier havigis por ni. Multaj el niaj samideanoj ne estas katolikoj. Multaj tute ne akceptas nian kredon, sed mi kuraĝas diri, ke la esperantistaj katolikoj estas respektataj, estimataj ĉie en la tuta esperantistaro. Mi ĝoje, dankeme, konfesas, ke ĉie en la mondo, precipe en tiu-ĉi nobla ĉefurbo, kie ĉiuj

“... de du jaroj Abato Peltier suferis pro stomaka malsano kaj pro tio li devis forlasi sian karan laboron. Timante la malvarmecon, li foriris al Pau, kaj post tri monatoj li petis ke oni alkonduku lin ĝis Lourdes, kie li deziris ricevi resaniĝon de la Sankta Virgulinio aŭ morti apud tiu Sanktega Patrino. Tiu lasta religia deziro estis nur efektivigita laŭ la Dia Volo. Ĝis la lasta horo li konservis sian konscion, sian tutan submetiĝon al la volo de Dio, kaj ripetis: «Mia Dio, mi prezentas al vi mian vivon por Franclando, por mia revuo *Espero Katolika*, por tiuj, kiuj preĝis aŭ preĝos por mia animo»”

(el nekrologo redaktita de Josée Guivy, EK marto 1909)

esperantistoj estis, estas, kaj mi ne dubas, estos, ĉiam pretaj helpi nin, tial ke ili konstatas ke ni laboras, tiel fervore kiel ili, por la triumfo de Esperanto. Kaj se ni ne povas konsenti kun ili pri ĉio, almenaŭ, kiel esperantistoj, ni havas unu komunan celon: la fratan amon de la tuta homaro, laŭ la fundamenta leĝo de nia dia Majstro: “Amu vi unu la alian”.

Kaj nun, karaj gefratoj, kiel ni povus elmontri nian dankemecon al nia kara Majstro Abato Peltier. Ne

laŭdante lin, sed sekvante lin, helpante liajn posteulojn daŭrigi lian laboron. Laŭ lia opinio, la plej grava fako de sia propagando estis lia ĵurnalo, la revuo *Espero Katolika*. Por konservi tiun ĵurnalon, li batalis ĝis la fino de sia vivo, kaj kiam lia malsano, lia malforteco, devigis lin transdoni la redakton kaj la direkton al aliaj manoj, li petegas nin daŭrigi lian laboron kaj precipe disvastigi la revuon pli kaj pli.

Tiu kongreso elmontras la pravecon de tiu opinio. Efektive, estas per nia revuo, legata en 43 landoj, ke ni sciiĝis pri la granda movado, al la reunuiĝo de la kristanaro. Sen *Espero Katolika*, tiu kongreso ne estus ebla. Ni do kuragas petegi vin, karaj gefratoj, helpi nin. Ni ne petas monhelpon, sed nur, ke ĉiu katoliko abonu nian revuon, por starigi la laboron de nia kara fondinto sur firma fundamento.

Nia kara majstro D-ro Zamenhof nomas nin la Esperantistojn: pacaj batalantoj. Jes, ni devas batali ne kontraŭ la homoj sed kontraŭ la malvirtoj, kontraŭ kelkaj malbonaj instiktoj, kiuj estas bariloj al la progresado de

Esperanto. Unue ni devas batali kontraŭ la mallaboreco homa. La plimulto ne volas kredi ke nia lingvo estas tiel

(daŭras je paĝo 148)

La devenregiono de p. Peltier: Villandry (kie li naskiĝis), Sainte-Radegonde (en kies seminario li studis), Tours (kie li eldonis EK).

N.º 13.

Acte de Naissance
de Peltier
Claude
enfant légitime
de son mariage,
né le 20 sept.
et enregistré le 21.
Gandry.

Le soussigné, maire de la commune de Villandry, département de l'Indre, a vu et a constaté que le sieur Edouard Hainguerlos, officier de l'état civil de la commune de Villandry, Canton de Loivre, département de l'Indre, a vu et a constaté que le sieur Auguste Peltier, garçon boucher, âgé de vingt-trois ans, domicilié au Bourg de Villandry, département de l'Indre, a épousé le 20 septembre 1870, à onze heures et demie, dans la commune de Villandry, département de l'Indre, la demoiselle Ernestine Anne Gachereau, âgée de vingt-trois ans, au quel temps que ce mariage a été célébré, il a été présent et a signé avec le sieur Edouard Hainguerlos, officier de l'état civil de la commune de Villandry, département de l'Indre, et avec le sieur Alphonse Chéophile Tabary, instituteur public, âgé de cinquante ans, et le sieur Pierre Gascon, tailleur d'habits, âgé de quarante-huit ans, tous les deux domiciliés au Bourg de Villandry, département de l'Indre, ainsi que le père de la femme, et ont signé avec eux le présent acte après lecture faite.

LA ORIGINALA DOKUMENTO PRI LA NASKIĜO DE EMILE PELTIER

N-ro 13
Naskiĝo-akto
de Peltier Emile
Claude, justa
infano virseksa
naskita la 20an
de septembro
kaj registrita la
21an.
Masklo.

Jaron 1870, la 21an de septembro je la 9a matene. Antaŭ ni, Edouard Hainguerlos, Urbestro kaj Oficisto de la civila etato de la Komunumo de Villandry, kantono de Tours, suda departemento de Indre kaj Lojro, aperis: sinjoro Auguste Peltier, forĝisto de ĉaroj, 31-jaraĝa, loĝanta en Bourg de Villandry, kiu montris al ni infanon virseksan, naskitan la 20an de la nuna monato, je la horo 23a, en lia hejmo, el lia justa edziĝo kun Ernestine Anne Gachereau, merceristino, 26-jaraĝa; al ĉi tiu infano, kiun ni konstatis vivanta, oni donis la nomojn Emile Claude.

Ĉi-supraj prezento kaj deklaro estis faritaj je la ĉeesto de: Alphonse Chéophile Tabary, publika instruistino, 50-jaraĝa, kaj de Pierre Gascon, tajloro de vestaĵoj, 48-jaraĝa, ambaŭ loĝantaj en bourg de Villandry; la atestantoj kiel ankaŭ la patro de la infano subskribis kun ni ĉi tiun akton post farita legado.

La IKUE-arkivo posedas kserografion de ĉi tiu dokumento dank' al Raymond Boré.

HEROLDO DE ESPERANTO

la plej ofta kaj populara internacia gazeto en Esperanto, estas de 79 jaroj je la servo de la Internacia Lingvo. 16 numeroj jare, ilustritaj raportoj el la tuta mondo, diversaj rubrikoj, kalendaro, duobla Kongresa numero ktp. Baza jarabono 55 ned. guld. Mendu provekzempleron ĉe: Heroldo de Esperanto, CP 237, CH-6830 Chiasso 1, Svislando

La Itala Radio elsendas en esperanto ĉiun sabaton je horo 22a laŭ la mezeŭropa tempo, laŭ jenaj frekvencoj:

9585 kaj 11740 KHz (31.29 kaj 25.55 m)

satelite: **Eutelsat Hot Bird 1**

(13° E subp. 7.56 de RAI2, 11.446 MHz)

Vi povas ricevi senpage bulleton. Skribu al:

**RAI INTERNATIONAL, Esperanto
C.P. 320, I-00187 ROMA, Italio**

mirinde facila, ili ne volas fari la malgrandan penon necesan por lerni ĝin. Klopodu ni paciencce, bonhumore por venki tiun mallaboremecon, precipe ĉe niaj geamikoj kaj kunuloj. Due, ni devas venki la malfeliĉan pesimismon, tiel komunan hodiaŭ. Multaj diras, ke la lingvo internacia ne estas ebla tial, ke ĝis nun neniu projekto sukcesis. Venku ni tiun pesimismon per la videbla pruvo, ke la internacia lingvo ne nur estas ebla, sed efektive ekzistas, kaj nur bezonas la konsenton de ĉiuj por plene efektiviĝi sian celon.

Nun karaj gefratoj, *sursum corda*: supren la koroj, aŭdu la vortojn de la profeto. Kun li ĉiu el ni ekkriu: Mi ne volas silenti pro Sion, kaj pro Jerusalemo mi ne volas trankviliĝi, ĝis kiam la Sankta Eklezio Katolika uzados tiun potencon armilon, la lingvon internacian. Kaj por kiu celo? Por alvoki ĉiujn homojn, ĉiujn gentojn, ĉiujn popolojn por ke ili eniru la sanktan urbon Jerusalemon, la unu veran Eklezion, la unikan ŝafaron de la bona paŝtisto Jesuo. Ni volas per Esperanto igi la vojon facila por la popolo, por la simplaj, la nekleraj, por ke ĉiu povu, per nia simpla lingvo, lerni la veran religion, por ke estu fine nur unu ŝafaro kaj unu paŝtisto. Nun, karaj gefratoj, aŭskultu la vortojn de la profeto Isaio: en tiu-ĉi sama ĉapitro, li ekkrias: "Eniru, eniru tra la pordoj, preparu la vojon, faciligu la piediron, forprenu el ĝi la ŝtonojn, altigu la standardon antaŭ la vido de la gentoj. Ili, kiuj venos estos nomataj la popolo sankta, la gento savita de la Sinjoro".

Turnu ni al Jesuo, ĵuru ni hodiaŭ esti ĉiam fidelaj soldatoj, dediĉu al lia servo nian verdan standardon, nian homan movadon, ke ĉio sur la tero servu al lia gloro kaj al la savo de la animoj, kiujn li reaĉetis per sia multkosta sango. Kaj vi, ho Maria! Vi la Dipatrino, kaj samtempe nia Patrino, vi kies brakoj ricevis nian karan Majstron, Emilio Peltier, kiu volis morti nur en Lourdes apud la sankta groto, kie vi iam aperis, preĝu por ni, preĝu por la sukceso de nia movado, ĉar ĝi nur celas vian gloron kaj la gloron de via filo. Pro Jesuo, pro Maria ni ĉiam laboros, ni neniam laciĝos; helpitaj de vi, ni kuraĝiĝos; malgraŭ ĉiu malfacilaĵo, malgraŭ ĉiu penado, ni ĉiam ekkrios: "Pro Sion mi ne volas silenti, kaj pro Jerusalemo mi ne volas trankviliĝi". Ĝis kiam la lasta ŝafo estos enirinta la ŝafaron de la Unika Paŝtisto. Amen.

P-ro Austin Richardson

prediko en Parizo, Kapelo de la Karmelanoj, okaze de la unua IKUE-kongreso, 31.3.1910

P. Manuel Casanoves havigis al IKUE plian materialon pri p. Richardson. Koran dankon! Ni publikigos parton el ĝi en unu el la venontaj numeroj.

★IKUE 90-JARA★ En la venonta numero: Biografio de Claudius Colas

Dulanda IKUE-renkontiĝo en Žilina

Oni povas paroli jam pri “tradicio, ĉar dum la lastaj jaroj, kunvenis regule ĉeĥaj kaj slovakaj katolikaj esperantistoj, alterne en ambaŭ landoj: ili ja ĝis 1992 vivis en komuna lando. Ĉi-jare oni kunvenis jam por la tria

fojo, en la nordslovakia urbo Žilina. La loka salesana domo donas tre favorajn kondiĉojn por similaj okazaĵoj, ĉar ĉio povas tie okazi “sub unu tegmento”. La renkontiĝo okazis en la tagoj 18a, 19a kaj 20a de aŭgusto.

Bunta programo, pretigita de la lokaj gesamideanoj, denove riĉigis ĉiujn partoprenantojn, venintajn el diversaj regionoj ne nur de Slovakio kaj Ĉeĥio, sed ankaŭ el plej fora okcidenta Germanio. Krom komuna kunveno de ambaŭlandaj IKUE-sekcioj kaj de interesaj prelegoj, oni abundigisa tiun riĉan tritagon per kantado prezentita precipe fare de frato Miroslav Smyčka, profesia operkantisto, per busa ekskurso al interesaj vidindaĵoj de la urbo kaj ĝiaj ĉirkaŭaĵoj. Ni vizitis la regionan Muzeon en Kastelo Budatíu, la pilgriman lokon Teplička n. Váhom kie staras la tombo de Sofia Bosniaková (okazas proceso por ŝia beatproklamo), kaj poste la novkonstruitan preĝejon de la bona Paŝtisto en moderna urba loĝkvartalo. Ni nur bedaŭris, ke nian renkontiĝon ne povis partopreni sacerdoto Roberto Horváth, kiu abrupte malsaniĝis. Pro tio, ni partoprenis slovaklingvajn sanktajn mesojn celebratajn en salesana preĝejo. Menciindas krome la temoj de la prelegoj. Ĉefe oni turnis la atenton al la ĉefa slogano de la kunveno: la Eklezio en la tria jarmilo.

Miroslav Smyčka parolis pri la karitataj agadoj de la katolikoj rilate al la proksimuloj; Miloslav Šváček, pri la taskoj de ni kristanoj sojle de la tria jarmilo; inĝ. Jan Kalný pri la pretigo de la plena parlamento (Koncilio) de la ĉeĥa Eklezio (*artikolo en unu el la venontaj numeroj de EK, ndlr*) kaj inĝ. Vladimír Němec pri problemoj-havaj periodoj de la historio de nia Eklezio.

Kiam dimanĉe la 20an de julio, post la tagmanĝo, ĉiuj gefratoj adiaŭis unu la alian, oni alte taksis la nivelon de ĉi tiu bela aranĝo. Meriton pri ĝi havas frato precipe frato Vladimír Nĕmec el Žilina kaj liaj, same ofere-maj, kunlaborantoj.

Pst unu jaro oni denove renkontiĝos, ĉi-foje en la ĉeĥa Respubliko. Ĉiuj estos bonvenaj!

Inĝ. Jan Kalný

En la fotoj de V. Nĕmec videblas: (en la apuda paĝo) la partoprenantoj fronte al la Salesana Domo kaj (ĉi-alte) kelkaj el la prelegantoj: Miloslav Šváček, Jan Kalný kaj Miroslav Smyčka.

Tre sukcesa estis ankaŭ ĉi-jare la Katolika E-Tendaro en Sebranice
Raporto en la venonta numero!

15a EKUMENA KONGRESO 2001

54a de IKUE, 51a de KELI

ZAGREBO (KROATIO) 14-21 Julio 2001

Ĝis nun aliĝis 34 personoj.

Se Vi ne trovis la aliĝilon en ĉi tiu numero de EK, petu ĝin al:

Centra oficejo de IKUE - Via di Porta Fabbrica 15, I-00165 ROMA RM, Italio

Rapidul La 31an de decembro finiĝos la unua aliĝperiodo!

RADIO VATIKANA - Elsendoj en Esperanto

La elsendoj okazas en tri tagoj de la semajno, en la sama horo **21.20 MET (19.20 UTC)**
DIMANĈE - daŭro 9'20" - frekvencoj: mezonde 527 kaj 1530 kHz - kurtonde 4.005 (74.90 m.), 5.880 (51.00 m.) kHz. Por Romo, ankaŭ: frekvenckomodulato: 93,3 kaj 105 MHz. La dimanĉa elsendo estas ripetata je la mezeŭropa horloĝa horo 23.50, per frekvencoj 527 kaj 1530 kHz mezonde kaj pere de la romaj FM-frekvencoj.

MERKREDE KAJ ĴAŬDE - daŭro 9' - frekvencoj: mezonde 1.611 kHz - kurtonde 7.250 (41.37 m.) kaj 9.645 (31.10 m.) kHz.

Ĉiujn ĉi elsendojn, je la indikitaj tagoj kaj horoj, oni povas aŭskulti per la Interreto:

http://www.vatican.va/news_services/radio/multimedia

aŭ: **<http://www.vaticanradio.org>**

La elsendoj estas aŭskulteblaj ekster Eŭropo ankaŭ per jenaj satelitaj kanaloj. Dimanĉe: AOR 1 (UTC) INTELSAT 325,5° East (Atlantic) 4097.75 Mhz Polarization LHCP. Merkrede kaj ĵaŭde: IOR 1 (suna horo) INTELSAT 602,62° East (Indian) 4097.100 Mhz Polarization LHCP

Petu la senpagan sesmonatan program-bultenon. Skribu al:

RADIO VATIKANA - ESPERANTO-REDAKCIO

SCV-00120 CITTÀ DEL VATICANO (E-poŝto: <esperanto@vatiradio.va>)

Valora kunlaboro

LA SINJORINOJ, KIUJ HELPADIS LIN (Luk 8, 1-3)

Jesuo iradis tra urboj kaj vilaĝoj, proklamante la bonsciigon pri la Regno de Dio. Iris kun li la dekduopo, kaj kelkaj virinoj de li sanigitaj el malbonaj spiritoj kaj malsanoj. Temis pri Maria nomata la Magdalana, el kiu estis elpelitaj sep demonoj, Johana, edzino de Ĥuzo, administranto de Herodo, Suzana, kaj pluraj aliaj. Ili helpadis Jesuon kaj liajn disĉiplojn per siaj havaĵoj.

Se konsideri, kia estis la virina viv-kondiĉo en la tiama socia kaj religia vivo, oni konkludas ke Jesuo enkondukis, rilate la virinojn, ĝermojn de revolucio, kiu ankoraŭ ne tute plenumiĝis. Liberigite el malbono kaj malfortikeco fare de Jesuo, ili fariĝas valoraj kunlaborantoj en la vivo de la kristana komunumo.

* * *

Ni ĉiuj konas aŭ aŭdis pri “feminismaj bataloj”. Verŝajne la aŭtentika kristana solvo kuŝas ne en senkompata batalado, sed en pli profunda kono kaj travivo de la krista amo.

P. Battista Cadei — 36 - (*daŭrigota*)

*Maria
Magdalena
lavas la
piedojn de
Kristo,
pentraĵo de
Pieter Paul
Rubens (Getty
Museum)*

Landaj reprezentantoj de IKUE

Oni pagu la abonkotizon al la landaj reprezentantoj, samtempe informante pri tio la Centran Oficejon (por ke tuj estu en ordo la ekspedo de la revuo). La baza jara kotizo de membroabonanto estas 25 €, sed ĝi varias laŭ la lando: petu informojn rekte de la landaj reprezentantoj.

- Argentino** Daniel A. Cotarelo García, Rivera Indarte 232 P.1 A,
RA-1406 Buenos Aires
- Aŭstrio** Hans M. Maitzen, Endemanngasse 6-18/1/24, A-1238 Wien
EK-peranto: Leopold Patek, Martinstr. 104/38, A-3400 Klosterneuburg
- Belgio** Roger De Schepper, Doornstr. 22, B-2610 Wilrijk/Antwerpen
- Britio** P. Charles C.Dornan, Sacred Heart Church 106 Crossgates
Bellshill, Lanarkshire, ML4 2LB, Scotland
- Ĉeĥa Resp.** Miloslav Šváček, Tršická 6, CZ-751 27 Penčice
- Ebura Bordo** Justin Doumegnon, 12 B.P. 560, Abidjan 12
- Estonio** Vjatšeslav Hromov, p.k. 94, EE-76601 Keila
- Francio** Marcel Colleu, 95 rue Victor Hugo,
F-80440 Boves - pĉk Lille 10621 81 P.
- Germanio** Hans Moser, Gasteiner Str. 31, D-10717 Berlin
- Hispanio** P. Manuel Casanoves, Str. A.M. Claret 8, E-08500 Vic
- Hungario** P. Lajos Kóbor, H-9484 Pereszteg
- Italio** UECI, viale C. Zavagli 73, I-47900 Rimini RN - c/cp 11129475
- Japanio** Hatiroo Matubara, Namimatu-tyo 4/5, 596 Kisiwada-si, Oosaka-hu
- Kanado** Janusz Sulżycki, 17-100 Ventura Dr., Stoney Creek, Ont., L8J 2C5
- Kroatio** Marija Belošević, Sveti duh 130, HR-10000 Zagreb
- Kubo** J.L.Montes de Oca,C./Independencia 186-B,
Santo Domingo Villa Clara 53000
- Litovio** Vladislav Viršila, P.O. Box 30, LIT-5700 Kretinga
- Madagaskaro** Roger Randrianekena, B.P. 14, Ambatondrazaka
- Meksikio** P. José M. Claramunt, apartado 318, MEX-68000 Oaxaca, Oax
- Nederlando** S.P.Smits, Dunantstraat 164, NL-2713 VC Zoetermeer
- Niĝerio** Francis Mary Onyeneke, P.O.Box 1269, Owerri, Imo State
- Nov-Zelando** Mike Leon, 171 Oxford Terrace, Lower Hutt
- Pollando** Pola IKUE-sekcio, ĉe K.I.K., ul. Kopernika 34, PL-00-336 Warszawa
- Portugaliao** Portugala E-Asocio, rua Dr J.Couto 6 r/c A, P-1500 Lisboa
- Rumanio** Ignatiu Orha, str. Odobescu Nr. 2, Ap. 34, R-4800 Baia Mare
- Ruslando** Galina Novikova, Zelenograd 327/1 - RUS-103482 Moskva
- Slovakio** Magda Šaturová, Javorinská 33, SK-811 03 Bratislava
- Svislando** P. Francisko Bommer, Communauté Chaminade,
ch. de Pellier 10, CH-1950 Sion
- Tajlando** P. Marcel Perray, G.P.O. Box 1846, Bangkok 10501
- Ukrajnio** P. Serhij Prudko, a.k. 250, 07300 Vyšhorod
- Usono** P. Mubarak Anwar Amar, St.Mary's Roman Cath.Church
312 Park Street, Box 19, Depue IL 61322